

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Městský soud v Praze — Tsjechische Republiek) — Česká spořitelna, a.s./Gerald Feichter

(Zaak C-419/11) ⁽¹⁾

(Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken — Artikelen 5, punt 1, sub a, en 15, lid 1 — Begrippen „verbintenissen uit overeenkomst” en „overeenkomst gesloten door de consument” — Promesse aan order — Aval — Borgstelling voor kredietovereenkomst)

(2013/C 141/08)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Městský soud v Praze

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Česká spořitelna, a.s.

Verwerende partij: Gerald Feichter

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Městský soud v Praze — Uitlegging van de artikelen 5, punt 1, sub a, en 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1) — Begrippen „verbintenis uit overeenkomst” en „overeenkomst gesloten door de consument” — Rechterlijke bevoegdheid om kennis te nemen van een geschil betreffende een wisselverbintenis van de beheerder van een onderneming, die een door die onderneming voor rekening van een bank ondertekende blanco promesse heeft geavaliseerd, als borgstelling van een kredietovereenkomst — Bepaling van de plaats van uitvoering van de verbintenis, aangezien de plaats van betaling aanvankelijk niet in de promesse was vermeld

Dictum

1) Artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat een natuurlijke persoon die met een vennootschap nauwe beroepsmatige banden heeft, zoals een bestuurder of een meerderheidsaandeelhouder, niet kan worden aangemerkt als consument in de zin van deze bepaling wanneer hij een promesse aan order voor aval tekent die is uitgegeven ter verzekering van de nakoming van de voor deze vennootschap uit een kredietovereenkomst voortvloeiende verbintenissen. Derhalve kan niet op grond van deze bepaling worden uitgemaakt welke rechter bevoegd is om kennis te nemen van een rechtsvordering waarbij de in een lidstaat gevestigde begunstigde van een promesse aan order de vorderingen krachtens deze promesse, die bij de ondertekening ervan onvolledig was en nadien is vervolledigd door de begunstigde, instelt tegen de in een andere lidstaat woonachtige avalgever.

2) Op grond van artikel 5, punt 1, sub a, van verordening nr. 44/2001 kan worden bepaald welke rechter bevoegd is om kennis te nemen van een rechtsvordering waarbij de in een lidstaat gevestigde begunstigde van een promesse aan order de vorderingen krachtens deze promesse, die bij de ondertekening ervan onvolledig was en nadien is vervolledigd door de begunstigde, instelt tegen de in een andere lidstaat woonachtige avalgever.

⁽¹⁾ PB C 311 van 22.10.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Jutta Leth/Republik Österreich, Land Niederösterreich

(Zaak C-420/11) ⁽¹⁾

(Milieu — Richtlijn 85/337/EEG — Milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten — Vergunning voor dergelijk project zonder passende beoordeling — Doelstellingen van deze beoordeling — Voorwaarden voor recht op schadevergoeding — Bescherming van particulieren tegen vermogensschade al dan niet daaronder begrepen)

(2013/C 141/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberste Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jutta Leth

Verwerende partijen: Republik Österreich, Land Niederösterreich

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberste Gerichtshof — Uitlegging van artikel 3 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijnen 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 (PB L 73, blz. 5) en 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 (PB L 156) — Vergunning voor een project zonder passende milieueffectbeoordeling — Beroep van een particulier inzake een vergoeding voor de waardevermindering van zijn onroerende zaak door dat project — Doelstellingen van de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten — Bescherming van particulieren tegen vermogensschade al dan niet daaronder begrepen

Dictum

Artikel 3 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijnen 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 en 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 moet aldus worden uitgelegd dat de in dit artikel bedoelde milieueffectbeoordeling niet de beoordeling van de effecten van het betrokken project op de waarde van materiële goederen omvat. Vermogensschade valt evenwel onder de beschermingsdoelstelling van deze richtlijn voor zover deze schade het rechtstreekse economische gevolg van de milieueffecten van een openbaar of particulier project is.

Volgens het Unierecht en onverminderd minder beperkende nationaal-rechtelijke regels ter zake van de aansprakelijkheid van de staat, verleent de omstandigheid dat in strijd met de vereisten van deze richtlijn geen milieueffectbeoordeling werd uitgevoerd particulieren in beginsel niet als zodanig recht op vergoeding van zuivere vermogensschade die voortvloeit uit de waardevermindering van hun onroerende zaken als gevolg van de milieueffecten van dit project. Het staat evenwel aan de nationale rechter om na te gaan of is voldaan aan de Unierechtelijke vereisten voor het recht op schadevergoeding, met name het bestaan van een rechtstreeks causaal verband tussen de aangevoerde schending en de geleden schade.

(¹) PB C 319 van 29.10.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākās tiesas Senāts — Letland) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Zaak C-527/11) (¹)

(Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 213, 214 en 273 — Identificatie van btw-plichtigen — Weigering van toekenning van btw-identificatienummer op grond dat btw-plichtige niet over materiële, technische en financiële middelen beschikt om aangegeven economische activiteit uit te oefenen — Wettigheid — Bestrijding van belastingfraude — Evenredigheidsbeginsel)

(2013/C 141/10)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākās tiesas Senāts

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Verwerende partij: Ablessio SIA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Augstākās tiesas Senāts — Uitlegging van artikel 214 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) juncto artikel 273 van deze richtlijn — Nationale wetgeving die mogelijkheid biedt inschrijving in register van btw-plichtigen te weigeren indien de belastingplichtige geen of onjuiste informatie verstrekt over zijn materiële, technische en financiële bekwaamheid om de aangegeven activiteit uit te oefenen — Weigering van inschrijving van een vennootschap in register van btw-plichtigen op grond dat zij niet kon aantonen dat zij bekwaam was om de aangegeven economische activiteit uit te oefenen

Dictum

De artikelen 213, 214 en 273 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat de belastingdienst van een lidstaat weigert een vennootschap een identificatienummer voor de belasting over de toegevoegde waarde toe te kennen louter op grond dat zij volgens deze dienst niet over de materiële, technische en financiële middelen beschikt om de aangegeven economische activiteit uit te oefenen en de houder van de aandelen in het kapitaal van deze vennootschap reeds meermaals een dergelijk nummer heeft gekregen voor vennootschappen die nooit werkelijk een economische activiteit hebben uitgeoefend en waarvan de kapitaal aandelen kort na toekenning van dat nummer zijn overgedragen, zonder dat de betrokken belastingdienst aan de hand van objectieve gegevens heeft aangetoond dat er ernstige aanwijzingen bestaan die het vermoeden doen rijzen dat het toegekende identificatienummer voor de belasting over de toegevoegde waarde zal worden gebruikt voor fraude. Het is de taak van de verwijzende rechter om te beoordelen of deze belastingdienst ernstige aanwijzingen heeft verstrekt die erop duiden dat in het hoofdgeding sprake is van fraudegevaar.

(¹) PB C 6 van 7.1.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Duitsland) — Agrargenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Zaak C-545/11) (¹)

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EG) nr. 73/2009 — Artikel 7, leden 1 en 2 — Modulatie van aan landbouwers toegekende rechtstreekse betalingen — Extra verlaging van rechtstreekse betalingen — Geldigheid — Beginsel van bescherming van gewettigd vertrouwen — Discriminatieverbod)

(2013/C 141/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)